ANUL VIII.—No. 2315 | EDIȚIA A TREIA | DUMINICA 17 SEPTEMBRIE 1895

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREĬ LUNI
și se plătesc tot-d'auna înainte:
In Bucureștĭ la Casa administrațieĭ
In Județe și Streinătate prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Leĭ; în Streinătate 50 Leĭ
Șase lunĭ . 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ . 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 30 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZA

Adevěrul

Să te ferești Române de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In Bucureștĭ și Județe se primesc numaĭ la Administrație
In Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III. . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II. . . . 3,— „ „
Inserțiele și Reclamele 3 leĭ rîndul.

Un număr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEĬ NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICĬ

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEĬ NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICĬ

Congresul Liberalilor

Trecutul unuĭ ziar azi dinastic

Un sentiment de milă și de desgust m'a cuprins, când am cetit primul-Bucureștĭ al *Independențeĭ Române*, din 8 (20) ale curenteĭ lunĭ, intitulat: *Intoarcerea regeluĭ*.

Respect toate convingerile politice, fie ele cît de opuse vederilor mele, cu condiție ca ele să fie sincere, iar nu dictate de un interes meschin al momentuluĭ.

Pot oare crede în sinceritatea sentimentelor dinastice înșirate în coloanele *Independențeĭ Române*, când, sub guvernul liberal, acest organ conservator ataca pe șeful statuluĭ și dinastia sa, cu o violență care întrecea de multe orĭ pe aceea a directoruluĭ acestuĭ ziar.

Voiŭ arăta astă-zi cu dovezĭ zdrobitoare trecutul anti-dinastic al *Independențeĭ Române*, și într'un articol viitor voiŭ discuta cu confrațiĭ meĭ de la acest ziar dragostea (?!) admirațiunea (?!) și entuziasmul (?!) — *risum teneatis* — de care aŭ fost cuprinșĭ cu prilejul *întoarcereĭ regeluĭ* în țară.

***

In 6 (18) Iunie 1884, *Independența Română*, într'un articol intitulat: *Dotațiunea regală*, spunea:—*Dacă miniștriĭ M. Sale regeluĭ Carol ar zice țăreĭ: Suveranul este înglodat în datoriĭ, a clădit spitale, subvenționează teatre, dă serbărĭ, își aruncă baniĭ pe toate ferestrele palatuluĭ sĕŭ*—câte insinuărĭ ridiculizătoare, câte ironiĭ insultătoare în aceste puține cuvinte!—*Țara ar fi acordat fără șovăire toate milioanele ce i s'ar fi cerut.*

Articolul se termină cu următorul sfat:—*Regele nu va voi să se compromită, el va refuza acest dar pe care voește a i'l face o Cameră lipsită de membriĭ sĕĭ influențĭ.*

In 8 (20) Iunie 1884, *Independența Română* devine violentă și amenințătoare; ea adresează o scrisoare suveranuluĭ *în care îĭ declară că dacă va primi domeniul Coroaneĭ, își alienează dragostea poporuluĭ*, și termină cu o ingrozitoare profeție trasă din mitologie: — *Acest domeniu este un dar fatal, el va fi, Sire! camașa luĭ Nesus aruncată pe umeriĭ dinastieĭ. Nu primi, Sire! această donațiune, căcĭ compromițĭ tronul.*

Foarte bine! — Domeniul Coroaneĭ a fost un dar fatal, el a fost camașa luĭ Nesus aruncată pe umeriĭ dinastieĭ; de și Carol stăpânește aceste douĕ spre zece frumoase moșiĭ de un spre zece anĭ, nu am aflat că regele să fi avut simtomele macar ale îngrozitoareĭ bolĭ care a pus capăt viețeĭ luĭ Heroul.

Dar rog pe D. Gh. Em. Lahovary să bine voească a-mĭ explica cum aŭ avut conservatoriĭ curajul de a arunca o a doua camașă a luĭ Nesus pe spinarea dinastieĭ, silind pe Carol a primi pentru nepotul sĕŭ, pretinsul moștenitor al tronuluĭ român, un apanagiŭ reprezentând un venit anual de *treĭ sute miĭ leĭ noĭ în aur.*

Când aŭ fost conservatoriĭ sincerĭ față cu Carol și dinastia sa? — In 1884, când împiedicaŭ pe Carol de a îmbrăca camașa luĭ Nesus oferită de Ion C. Brătianu, saŭ în 1892 când eĭ aŭ silit (?!) pe Carol de a îmbrăca o a doua camașă tot a luĭ Nesus oferită de L. Catargiu?

***

In 12 (24) Martie 1888, *Independența Română* a scris un mare adevĕr, pe care l'am rostit eŭ foarte adese orĭ în coloanele acestuĭ ziar și în întrunirĭ publice, dar pe care acest organ conservator nu ar îndrăzni sâ-l maĭ spue azĭ, căcĭ dinastia Lahovary se află la putere, și voește a o păstra cât maĭ mult.

Iată acest mare adevĕr: — *Este bine înțeles că ministerul Ion Brătianu stă la putere fiind că regele o voește, și regele o voește pentru că o putere străină o pretinde*, și termina acel violent articol, cu o citațiune extrasă din-tr'un discurs rostit în Cameră de N. Blaremberg:— *Criza ministerială s'a transformat în criză dinastică. Depinde de la rege ca acea criză, care acum este un avertisment, să nu devie o realitate.*

In zilele de 16 (28) și 17 (29) Martie 1888, *Independența Română* a apărut în doliŭ.

In prima zi, vorbind de rege, ea scrie:—*I-a fost frică luĭ Carol să se arate poporuluĭ. El a preferat a ordona măcelărirea luĭ sub ochiĭ sĕĭ. Bietul rege! Locul tĕŭ nu maĭ este la palat! El este, în sala teatruluĭ, la banchetul canibalilor a căruĭ președenție de onoare îțĭ revine de drept.*

In ziua de 22 Martie (3 Aprilie), *Independența Română* anunță demisia cabinetuluĭ Ion Brătianu, și D. Gh. Em. Lahovary își termină articolul cu următoarele cuvinte:—*In viitor toate guvernele trebue să-șĭ amintească această mare lecțiune. De acum înainte știm că poporul este copt și că putem conta pe el.*

***

Intr'unul din numerile viitoare, voiŭ arăta cu ce scârbos servilism scrie astă-zi *Independența Română* când vorbește de Carol și de dinastie, *căcĭ în prezentul articol am arătat în destul* **antidinasticul trecut al acestuĭ ziar, dinastic de șapte anĭ încoace.**

Alex. V. Beldimanŭ.

A se citi știrile privitoare la *Congresul liberalilor* **la informațiĭ în articolul de reportagiŭ intitulat Campania extraparlamentară.**

Infrumusețarea Bucureștilor

De sigur multe să fac pentru a da Bucureștilor un aspect maĭ europenesc.

Ceea-ce însă izbește ochiul vizitatoruluĭ e lipsa de bun gust. Ce-ĭ în adevăr maĭ oribil de cît arhitectura caselor din Bucureștĭ? Și ca o culme a răuluĭ gust, e de ajuns să trecĭ pe cele treĭ strade maĭ principale *Victoria, Lipscanĭ* și *Carol.* Toate prăvăliile aŭ galantarele arangiate în chipul cel maĭ neestetic, care nu atrage lumea, nicĭ măcar prin inundarea lor cel puțin cu lumină. Dacă neguțătorul a aprins două becurĭ, crede că se ruinează. Dar firmele! Oh! ce-ĭ maĭ baroc, maĭ mitocănesc și maĭ de răŭ gust ca firmele de șapte metri, coloriate viŭ și cu niște litere și embleme de-țĭ vine răŭ! Las la o parte gramatica de pe ele, care ne vorbește de magasinul *La Tigrul* și alte ovreizme. Una din notele orientalizmuluĭ nostru este și acest chip de pictură comercială, eftină dar proastă.

Nu s'ar putea remedia acest lucru și imita ceea-ce s'a făcut în Bruxelles, unde s'a deschis un *concurs de arte aplicate la stradă?* In adevăr în vechiul muzeŭ de Bele-Arte din Bruxelles în fie-care an se expun schițe, machete, bucățĭ de fier forgeat, panourĭ decorative care vor servi la decorarea prăvăliilor și caselor în chip artistic. Architecțĭ, sculptorĭ în lemn și în piatră, artiștĭ decoratorĭ, fierarĭ artiștĭ, expun operele lor, care sînt supuse unuĭ juriŭ și se premiază cele maĭ meritoase. La această expozițiune vin toțĭ amatoriĭ, își aleg ce le place și pe artistul care le convin maĭ bine.

Același lucru s'a făcut și pentru galantare. S'a înființat astă-iarnă un concurs de înfrumusețare și decorarea galantarelor, concurs care a dezvoltat și maĭ mult gustul de-a așeza și expune ast-fel mărfurile ca să atragă privirile și prin chipul estetic și artistic al arangiamentuluĭ.

Nu s'ar putea încerca așa ceva și la noĭ? Incercarea nu ar costa mult, aproape nemic și ea ar da o impulsiune și artiștilor și comercianților.

Și cum inițiativa privată la noĭ este aproape nulă, nu ar putea Comuna să încerce așa ceva?

O simplă ideie și o simplă întrebare.

C. M.

????

Ce mĕsurĭ a luat D. ministru de finance contra comisiunilor de evaluare, pe termin de cincĭ anĭ, a veniturilor moșiilor, comisiunĭ care aŭ împins nerușinarea până a prețui venitul micilor moșiĭ ale sătenilor la 14 leĭ 50 banĭ pogonul?

Nu crede D. ministru de finance că această evaluare, pe lângă aceea făcută marelor proprietățĭ, constitue o rușinoasă despoiere a țăranilor?

Adevĕrat este că ordine formale aŭ fost date comisiunilor de a nu face nicĭ o scădere la evaluările proprietăților țărănestĭ?

Voește oare D. ministru de finance a echilibra budgetul conservator cu vĕnzarea ultimeĭ zdrențe a țăranuluĭ?

Așteptăm un răspuns prin *Monitorul Oficial.*

Adevĕrul.

Drepturile Dobrogenilor

Acum cînd Dobrogea prin podul de peste Dunăre s'a încorporat de fapt la Romînia ea nu maĭ poate fi provincià trans-danubiană, lăsată în prada uităreĭ, a tuturor pungașilor administrativĭ și a agenților politiceĭ ruseștĭ.

Cea maĭ întîĭ reformă este de a se egala drepturile Dobrogenilor, cu acelea ale cetățenilor Romînĭ propriŭ zișĭ. E în adevăr scandaloasă această deosebire de drepturĭ pentru o parte a Romînieĭ, deosebire care veșnic ne va despărți de Dobrogea și care va face posibile toate agitațiunile muscăleștĭ și bulgare.

A doua reformă absolut necesară este de a scăpa Dobrogea de toate lichelele carĭ compromit administrația romînească și fac ca toată lumea să emigreze din cauza mizeriilor suferite de la toțĭ funcționariĭ.

Dacă voim ca alipirea Dobrogeĭ să fie definitivă trebue numaĭ de cît să i se egaleze drepturile cu ale Romînieĭ propriŭ zisă și să se introducă cinstea în administrațiune.

SALARIILE IN ENGLITERA

S'a publicat de curînd în Englitera un raport amănunțit asupra salariilor plătite claselor muncitoare din Regatele-unite, în diferitele industriĭ, în aniĭ 1886 și 1891. Ziarele publică următorul resumat din această interesantă statistică:

Salariile cele marĭ aŭ avut o tendință pronunțată spre scădere; dar luîndu-se în considerare toate salariile fără deosebire, cele maĭ însemnate ca și cele maĭ neînsemnate, a fost o ușoară mișcare spre urcare.

Se observă foarte marĭ deosebirĭ de salariŭ nu numaĭ în diferitele industriĭ, dar și în aceiaș meserie, după cum se exercită într'o parte saŭ în alta a regatuluĭ. In genere cele maĭ urcate salariĭ se plătesc în Englitera și cele maĭ scăzute în Irlanda. Femeile sînt cu mult maĭ răŭ plătite pretutindenĭ de cît bărbațiĭ, de asemenea și fetele de cît băețiĭ.

După statistica de maĭ sus, serviciul domestic ar fi în Englitera meseria cea maĭ rentabilă pentru femeĭ. Cusătoresele nu cîștigă, în termen mijlociŭ de cît 12.50—20 de francĭ pe săptămînă. Abia una la sută din ele dacă cîștigă pînă la 30 de francĭ.

Bărbațiĭ aŭ cele maĭ bune salariĭ în stabilimentele marĭ de imprimerie, ca funcționarĭ la ziare și la stabilimentele de gravură. 37 jum. la sută din aceștia cîștigă pe săptămînă 50 de francĭ și maĭ mult.

Meseriile carĭ cer o pregătire prealabilă și talente speciale sînt uneorĭ maĭ bine retribuite în Irlanda de cît în Englitera.

Lucrătoriĭ agricolĭ sînt din ce în ce maĭ răŭ plătițĭ. In Wiltshire eĭ puteaŭ cîștiga în aniĭ 1880—81 ca la vr'o 15 fr. pe săptămînă; azĭ numaĭ cîștigă, în termen mijlociu, de cît 12,50. Un fapt ciudat e că în Scoția, unde pămîntul e cu mult maĭ sărac și clima maĭ nefavorabilă, cîștigul țăranuluĭ s'a urcat pînă la media 22 fr. 50.

Aceștia sînt producătoriĭ; iată acum și o parte a simplilor consumatorĭ, ceĭ din armată:

Un infanterist costă 1000 de fr. pe an; un călăreț saŭ artilerist 1125. Dacă se adaogă la numărul soldaților și acela al subofițerilor, costul pe an al unuĭ infanterist se urcă la 1159 de fr. și la 1312 acela al unuĭ călăreț sau tunar. In marină, cheltuelile făcute pentru întreținerea și plata marinarilor și a gradelor pînă la ofițer ridică la 1475 de fr. costul unuĭ om pe an.

Cum se vede, în termin mijlociu, un soldat englez consumă maĭ mult decît *îndoit* de ceeace poate cîștiga cu munca luĭ un țăran din Wiltshire! O ordine socială maĭ minunată decît așa nicĭ că se poate!

V.

Antisemiții la Viena

Insemnătatea triumfuluĭ antisemiților vienezĭ.—Democrația

Alegerile municipale din Viena s'aŭ terminat, și rezultatul lor a fost maĭ... antisemit chiar de cît se credea. Partizaniĭ d-luĭ Lueger vor avea în noul consiliŭ o majoritate la care poate nu s'aŭ așteptat nicĭ dînșiĭ: 91 de voturĭ contra 46!

Viena va fi ast-fel prima capitală din lume administrată de un consiliŭ municipal antisemit.

Cercurile oficiale

Guvernul și chiar împăratul Frantz-Iosef, care cu or-ce ocazie și-a exprimat nemulțămirea și chiar indignarea față de agitațiile antisemite din Austria, trebue să fie în foarte mare încurcătură față de acest rezultat.

Să invalideze alegerile,—aceasta n'ar însemna de cît a face ca ele să se maĭ repete odată întocmaĭ, saŭ aproape întocmaĭ căcĭ o putere așa de mare cum aŭ arătat că o aŭ antisemițiĭ în capitala Austrieĭ cu greŭ va putea fi înfrîntă așa de curînd.

Pentru aceasta va trebui să se aștepte negreșit ca antisemițiĭ să-șĭ uzeze eĭ singurĭ popularitatea prin viitoarea lor administrație.

Pînă atuncĭ guvernul austriac cît și împăratul vor fi nevoițĭ probabil să confirme în postul de primar al Vieneĭ pe urgisitul doctor Lueger.

Esplicația triumfuluĭ

Cum se esplică acest triumf al antisemitismuluĭ în Viena?

Noĭ credem că nu greșim considerînd acest triumf ca fiind în realitate al democrațieĭ iar nicĭ de cum al ureĭ religioase saŭ de rasă.

In adevăr, în Austria antisemitismul nu însemnează în fond de cît o luptă împotriva capitalismuluĭ. Marea majoritate a capitaliștilor austriacĭ fiind evreĭ, numaĭ mulțămită acestuĭ fapt s'a putut da lupteĭ și pornirilor anticapitaliste forma uneĭ agitațiĭ antisemite.

Căcĭ orĭ-cine cunoaște tema pe care s'a făcut în tot-d'a-una și se face și acum antisemitismul în Austria, știe că nicĭ deosebirea de religie nicĭ cea de rasă nu sînt bazele pe carĭ se întemeează această agitație, ci numaĭ și numaĭ speculațiunea, apăsarea și nedreptățirea muncitorilor din partea capitaluluĭ care, cum am maĭ zis, se află maĭ cu seamă în mîinile evreilor.

O dovadă

O dovadă și maĭ mult despre aceasta, este că marele succes al antisemiților, *acela care de la început le-a augurat isbînda finală, a fost la colegiul al III-lea, colegiul claselor muncitoare, corĭ n'aŭ ales de cît antisemițĭ.*

In colegiul al doilea (funcționariĭ, profesoriĭ, miciĭ proprietarĭ), antisemițiĭ aŭ reușit cu 32 de candidațĭ din 14, cîștigînd de la burghezimea liberalo-ovreiască 8 locurĭ.

In colegiul întîiŭ în sfîrșit, antisemițiĭ aŭ reușit numaĭ în 13 locurĭ din 45,—aŭ cîștigat totuși și aci 7 locurĭ.

Din aceste proporțiĭ se vede însă și maĭ bine că ceea ce se numește în Austria antisemitism este o adevărată luptă de clase.

Concluzie

De sigur ar fi și maĭ mult în interesul claselor muncitoare ca să înceteze de a maĭ da și această aparență de antagonism religios saŭ de rasă lupteĭ lor și să o țină curată de orĭ-ce prejudițiĭ de soiul acesta. Aceasta de sigur se va și întîmpla cu timpul.

Deocamdată, ceea-ce credem dovedit prin cele de maĭ sus, este că sub haina trecătoare a antisemitismuluĭ, democratismul este cel care face progrese din ce în ce maĭ marĭ și în capitala Austrieĭ.

Vest.

O strigătoare nedreptate

De maĭ multe orĭ și în special în numărul nostru din 25 Maiŭ, am arătat nedreptatea ce se face unuĭ biet funcționar de la căile ferate, Frankievicĭ. Acesta a avut nesocotința de-a denunța Direcțiuneĭ generale, pe șeful săŭ inginerul Popovicĭ, că a comis abuzurĭ. Direcțiunea în loc să cerceteze denunțările luĭ Frankievicĭ, l'a destituit, după un serviciŭ de aproape treĭ-zecĭ de anĭ. Desperat de această nedreptate, Frankievicĭ a publicat prin *Adevĕrul* **o denunțare în regulă și noĭ am cerut anchetarea faptelor denunțate. Direcțiunea generală, ne maĭ putînd a'șĭ acoperi protegiațiĭ a numit o anchetă sub președenția D-luĭ Inginer Popescu, care a descoperit că în adevăr faptele eraŭ adevărate și ast-fel a fost silită să ceară demisiunea atît a inginerulŭĭ Popovicĭ cît și a altuĭ funcționar Enghel.**

In adevăr, ancheta D-luĭ Popescu, a dovedit că zișiĭ domnĭ frustaseră Statul cu vre-o 300 miĭ de leĭ. In loc ca Direcțiunea însă să ceară darea în judecată a acestor doĭ funcționarĭ abuzivĭ și să'ĭ destitue imediat, s'a mulțumit cu demisiunea lor și *mușamaua* **s'a întins asupra abuzurilor comise.**

După toate acestea, cel puțin firesc lucru era ca Frankievicĭ să fie reintegrat în modesta sa funcțiune de oare-ce nu și-a făcut decît datoria, denunțînd niște abuzurĭ carĭ s'aŭ constatat că în adevăr aŭ fost.

Din nenorocire Frankievicĭ a rămas tot destituit și își roade ghetele pe scările tribunalelor, cerînd de la Direcțiune dreptul săŭ la pensiune și daunele suferite prin o destituire nedreaptă.

Maĭ mult încă. Ni se afirmă că ceĭ doĭ ingenerĭ abuzivĭ vor fi reintegrațĭ, peste puțin, în posturile lor, așa că devine absolut cert pentru nenorocițiĭ funcționarĭ din Pașalîcul D-luĭ Duca, că cinstea și corectitudinea sînt absolut superflue și că pentru a fi bine văzut în ochiĭ D-sale trebue să fiĭ pungaș și abuziv.

Sfinx.

PRESA DESCONSIDERATA

Cînd noĭ am arătat că *Presa* nu a fost invitată la inaugurarea poduluĭ de peste Dunăre, ziarele guvernamentale aŭ protestat și aŭ afirmat că *toate* ziarele aŭ fost invitate. Lucrul era absolut inexact. Nu s'a invitat de cît *toate* ziarele guvernamentale și din presa opoziționistă *Voința Națională* și *Romînul*. Or pe lîngă acestea maĭ exista slava Domnuluĭ și alte ziare, cu importanță și cu dreptul de-a fi tratate cel puțin ca și *Constituționalul*.

Ce e dreptul s'a trimis 20 de bilete de drum de fier la *Societatea Preseĭ*, carĭ s'aŭ împărțit la deosebitele ziare.

Aceasta va să zică că direcțiunea Căilor Ferate a găsit de cuviință să ne facă să iconomisim colosala sumă de *zece* leĭ. In colo reporteriĭ ziarelor *neinvitate*, nu aŭ putut străbate, nicĭ la banchet, nicĭ nu aŭ putut să dea seama de discursurĭ — cu un cuvînt nu s'aŭ bucurat de privilegiile confraților lor *invitațĭ*.

Cînd dar *presa guvernamentală* a fost singură invitată și de ochiĭ lumeĭ, s'aŭ invitat *două* ziare opoziționiste, avem dreptul să zicem, că și aicĭ s'a făcut cestiune de partid, cestiune de gașcă. S'a uitat de oameniĭ micĭ, carĭ ne guvernează că pe lîngă politica propriŭ zisă, ziaristica azĭ este maĭ cu seamă icoana tuturor faptelor ce se petrec zilnic și ca atare are dreptul de-a se bucura de privilegiile cele maĭ întinse pentru a-șĭ face datoria, față de public.

Cît despre confrațiĭ carĭ aŭ primit a lua parte la această serbare, ca invitațĭ, pe cînd știut era că aceasta le era o simplă favoare și o insultă a preseĭ,—aceasta dovedește ceea-ce am spus'o maĭ zilele trecute că vina principală stă în aceea că ziarele sînt parasitele partidelor și ziariștiĭ funcționariĭ acestora.

Și ceea-ce este și maĭ ciudat, e că unul din invitațĭ, D. Vintilă Rosetti este vice-*președintele Societățeĭ Preseĭ.*

Radu

CRONICA JUDICIARA

Mușama!

La serviciul de camionagiŭ al D-luĭ Mircuș, într'una din zile a lipsit o mușama de pe un camion. Antreprenorul socotind că guvernul a făcut această faptă pentru necesitățile sale politice, și în calitate de străin s'a temut să maĭ reclame. D. Mircuș, fiind și ovreiŭ a crezut că e bine chiar a *împrumuta* guvernuluĭ mușamaua de care avea nevoe, căcĭ cine știe dacă acest fapt de bun *patriot* nu l'ar recomanda vre-odată pentru împămîntenire.

Cînd însă omul se consolase, contrar de ceea-ce făcea altă-dată Calypso de pierderea luĭ Ulyse... ba nu a mușamaleĭ, (fiind vorba de *mușama* și de *Ulyse*... să nu credețĭ mă rog că fac aluzie la D. Ulyse Boldescu)..... cînd dar omul se consolase, a văzut cu surprindere că din noŭ mușamaua a apărut pe camionul cu pricina, camion dat sub conducerea vizitiuluĭ Iancu Niculae. Făcînd cercetărĭ a constatat, că mușamaua găsită nu era acea pierdută, ci altă mușama, de pe alt camion. Ce se întîmplase? Iancu Niculae certat fiind de stăpînul săŭ ca i-a pierit mușamaua, a făcut și el ce se face la cazarmă: a furat de la altul ceea-ce i s'a furat și luĭ. Pentru a ascunde faptul a uns cu păcură numărul mușamaleĭ și a cusut cu sîrmă alt semn. Lucrul descoperit, Iancu Niculae a fost dat în judecată pentru furt.

Furt însă era cam greŭ să fie, de oare-ce el nu era învinuit de prima mușama, ci de a doua, care în definitiv nu făcuse de cît să voiajeze după un camion pe alt camion, al aceluiaș proprietar. Tribunalul în asemenea împrejurărĭ nu a putut de cît să achite pe inculpat, iar reclamantul s'a dus cu mușamaua între picioare.

Cu alte cuvinte *mușamaua* tot *mușama* s'a făcut.

Chițibuș.

ECOURI DIN STRAINATATE

In vîrstă de o sută patru spre zece anĭ.

—Cetățeanul cel maĭ în vîrstă din Germania este, după o constatare oficială, comerciantul Salomon Hirs, care locueşte într'un mic oraș al provincieĭ Pozen.

El a atins vîrsta de *una sută patru spre zecĭ anĭ*, și se află în plină posesiune a tuturor facultăților sale, în cît poate căuta de afacerile comerciuluĭ săŭ.

D. Hirs, născut la 1784, este de sigur singurul om în viață care să se fi născut în vechiul regat al Poloniei.

El avea peste două-zecĭ de anĭ cînd a văzut pe Napoleon I în Berlin; și peste două zecĭ și cincĭ de anĭ cînd a obținut furniturĭ pentru armata franceză de la mareșalul Lefevre în orașul Danțig.

Bătrînul nu a uitat nicĭ intrarea în Rusia a mareĭ armate sub comanda luĭ Napoleon I, și nicĭ retragerea aceleĭ armate, după incendiul mareluĭ oraș Moscova, și îĭ place mult a le povesti.

***

Congres literar. — Din Dresda să telegrafiază că congresul literar ținut acolo zilele acestea s'a închis alaltă-ierĭ. — Viitorul congres se va ține la Berna în August 1896

***

Muntenegru și Rusia. — *Corespondența politică* află din Petersburg că prințul Mirka Nikolaievic, al doilea fiŭ al prințuluĭ Nicolae al Muntenegruluĭ, a fost numit locotenent al batalionuluĭ de tiraliorĭ rușĭ No. 15, al căruĭ șef onorific este prințul Nicolae

***

Ofițeriĭ și presa. — Un ziar spaniol a publicat zilele trecute un articol prin care ofițeriĭ marineĭ spaniole simțindu-se ofensațĭ, aŭ tras la sorțĭ între dînșiĭ pentru a cere autoruluĭ aceluĭ articol reparație prin arme. Incidentul acesta, spune depeșa care nĭ-l semnalează, e viŭ comentat în toată Spania,

Știri Mărunte

* Nĭ se comunică din Brăila că de maĭ mult timp funcționează în acel oraș un tripoŭ numit *Clubul Fenix*, sub patronagiul unuĭ cofetar anume C Stefănescu. Acĭ se joacă cărțĭ la noroc pe o scară foarte întinsă desbrăcîndu-se lumea. Clubul e alcătuit de jucătorĭ de meserie, felurițiĭ indivizĭ fără nicĭ o profesie cunoscută și comisariĭ polițienești; iar victimele acestora sunt maĭ cu seamă miciĭ funcționarĭ, institutoriĭ, arendașiĭ etc

Unul dintre aceștia a perdut acolo în puțină vreme peste 15 miĭ de leĭ; un perceptor fiscal a perdut 8 miĭ de leĭ—banĭ străinĭ — și pentru a nu fi chemat la răspundere s'a sinucis; un alt perceptor a dispărut după ce a dat în cărțĭ peste 6 miĭ de leĭ aĭ fisculuĭ. Funcționariĭ vamalĭ prevaricatorĭ din Galațĭ, tot acĭ aŭ perdut baniĭ sustrașĭ din taxele comunale.

Am putea cita și numi la nevoie.

Și toate acestea se petrec în centrul orașuluĭ sub ochiĭ autoritățilorcarĭ pare că s'aŭ înțeles să acorde întreaga lor protecție patronuluĭ acestuĭ tripoŭ, care de alt-fel deși de origină izraelit e candidat la viitorul consiliu comunal, unul din stîlpiĭ regimuluĭ și e decorat cu *Coroana Romînieĭ*.

Noĭ ne facem datoria să cerem de la ceĭ în drept măsurĭ pentru apărarea societățiĭ împotriva bandițilorde seama ce or ce jăfuesc lumea la „Clubul Fenix" din Brăila.

* Societatea *Protecțiunea* pentru ajutorarea elevilor săracĭ va distribui mîine după amiazĭ la orele 3 p. m. în localul școaleĭ de fete *Zion* cărțĭ școlare pentru 100 de elevĭ săracĭ.

* Aducem la cunoștința membrilor și onor. public, că societatea *„Instrucțiunea" pentru subvenționarea elevilor săracĭ*, va face solemnitatea distribuireĭ cărților, în ziua de Duminică 17 Septembre în localul școaleĭ „Fraternitatea Zion" curtea templuluĭ israelit, strada Sf. Vinere, orele 2 p. m.

* Tribunalul de Dîmbovița a condamnat pe Josef Rothenstein, misit de cereale din Bucurescĭ, la 6 lunĭ închisoare și 200 leĭ despăgubirĭ pentru calomnia adusă șefuluĭ stațieĭ Nucet, adresînd o reclamație nefondată direcțieĭ căilor ferate, contra numituluĭ șef de stație

Conservatorul nostru și Wachman

O instituțiune de învățămînt maĭ nenorocită, din punct de vedere al organizăriĭ și conducereĭ, cum este conservatorul nostru de muzică din Bucureștĭ, nu credem să maĭ existe alta.

De la anul 1864, de cînd conservatorul a trecut direct la stat, direcțiunea luĭ, a fost încredințată simpaticuluĭ compozitor al *primeĭ operete romîne* „Baba Hîrca", D-luĭ Alexandru Flehtenmaher astă-zi batrîn și bolnav. Acest bărbat de valoare, acest muzicant distins, de un caracter ferm, drept și blînd, a condus această școală, în chip atît de inteligent, în cît cu mijloacele restrînse de carĭ dispunea pe atuncĭ, conservatorul nostru a dat roade vădite. Cîțĭ-va profesorĭ romînĭ aĭ conservatoruluĭ sînt eleviĭ luĭ Flehtenmaher.

Insă pentru nenorocirea acelora carĭ aŭ alergat la această școală spre a-șĭ face o carieră, pentru nenorocirea bătrînuluĭ eĭ director Alex. Flehtenmaher, în special a instituțiuneĭ înseșĭ, a trebuit să vină un Wachman, om venal, invidios și plin de ură, un străin de limbă și de neam, un pseudo-artist cu desăvîrșire nul, și acest omuleț să izbutească prin tot felul de intrigĭ și uneltirĭ, avînd și ajutorul tătăluĭ săŭ, ca să departeze de la direcția conservatoruluĭ pe bătrînul Flehtenmaher, pentru a-ĭ lua locul!

Eduard Wachman, omul acesta cu inima neagră, de cînd e din nefericire, în capul acesteĭ instituțiunĭ n'a făcut altceva decît a prigonit pe toțĭ romîniĭ, carĭ aveaŭ predispozițiunĭ pentru muzică, adică pe toțĭ eleviĭ romînĭ inteligențĭ carĭ ar fi devenit folositorĭ arteĭ.

In loc d'a urmări îmbunătățirea instituțiuneĭ în capul căreia se găsește D. Wachman, din potrivă a făcut tot ce a putut ca să nu se înființeze la conservator catedre de cursurĭ superioare, cum e de exemplu cursul de contra punct și compozițiune și altele, și aceasta pentru a nu fi lăsat în umbră de alțĭ profesorĭ, așa cum i s'a întîmplat cu profesorul de piano Riera.

Și fiind-că am făcut mențiune de Riera, e bine să arătăm cititorilor, intrigile ce acest Wachman a întrebuințat pentru a zădărnici aducerea unuĭ profesor de piano pentru cursul superior, cum și acele întrebuințate după venirea D-luĭ Riera.

Ministerul instrucțiuneĭ, neavînd încredere în D. Wachman, și cu drept cuvînt, a însărcinat pe o altă persoană anume pe tînărul artist Dinicu, ca să recomande un profesor pentru cursul de care e vorba. Acest distins muzicant s'a dus în străinătate și reușește să hotărască a veni în Romînia pe un artist cunoscut atît prin compozițiunile sale, cît și ca executant, un pedagog cu o reputație stabilită, D. *James Kwast* profesor de piano pentru clasele de perfecțiune de la conservatorul din Frankfurt a. M. unde ocupa catedra pe care o ilustrase Clara Schumann.

D. James Kwast, acceptînd să vie în Bucureștĭ, D. Dinicu face aceasta cunoscut ministeruluĭ.

A fost destul să audă Wachman de venirea acestuĭ eminent profesor, ca să uneltească pe toate căile pentru a zădărnici sosirea luĭ.

Pe de o parte D. Wachman spune ministeruluĭ că D. Kwast este un pianist *fără valoare*, iar pe de alta, pleacă de urgență la Frankfurt și spune D-nuluĭ Kwast, să *nu vie* la Bucureștĭ, căcĭ în țara romînească ministerele se schimbă foarte des și că îndată ce va veni un alt ministru el va fi alungat!

Se înțelege că omul a renunțat de a maĭ veni, de teamă de a nu'șĭ pierde și reputația de artist și catedra ce ocupa la conservatorul din Frankfurt.

Venirea luĭ Riera a fost o surprindere pentru Wachman, de oare-ce n'a putut afla maĭ dinainte numele nouluĭ profesor, însă aceasta nu l'a împiedicat de a face intrigĭ peste intrigĭ, pînă ce bietul artist a fost nevoit a părăsi și catedra și țara.

Acum Wachman, acest inimic al arteĭ, a rămas iar stăpîn pe situațiune, adică nimenĭ dintre profesoriĭ conservatoruluĭ nu'ĭ maĭ face umbră.

Mă întreb acuma: Oare nu s'a născut acel ministru care să pună capăt odată acesteĭ triste stărĭ de lucrurĭ de la conservator? Pînă cînd oare va lăsa pe acest netrebnic și nedestoinic străin să țină în loc progresul arteĭ noastre muzicale cu uneltirile și nelegiuirile luĭ nedemne? Pentru ce ministerul nu uzează de prerogativele sale ca să treacă la pensie pe această nulitate care e rușinea conservatoruluĭ și nenorocirea elevilor.

D. Wachman posedă și limita de vîrstă și aniĭ de serviciŭ, dacă nu maĭ mult chiar decît se cere, și în asemenĭ condițiunĭ nu numaĭ se poate dar e imperios să fie trecut din oficiŭ la pensiune acest intrigant și uzurpător nedemn.

E timp să se gîndească D. ministru și la propășirea arteĭ noastre muzicale și-l angajăm să o facă.

X.

ADEVERUL ILUSTRAT

de Duminica viitoare

va da următoarele ilustrațiĭ:

D-r. RAȚIU, portret.

LA MEZAT, scenă politică de actualitate.

CĂMĂTARUL și TÎLHARUL, gravurĭ umoristice.

De asemenea am luat măsurĭ ca banchetul ce se va da cu ocazia inaugurăreĭ poduluĭ să fie fotografiat și dat cititorilor în *Adevĕrul ilustrat* de Dumineca viitoare.

INFORMATIUNI

Campania extraparlamentară

Congresul liberalilor. Pasivitatea în alegerĭ. Ruperea relațiilor cu palatul. Curentul antisturzist O rază de speranță In contra tripleĭ alianțe.

Din cercurile liberale cele maĭ autorizate, dela înșișĭ fruntașiĭ tinerimeĭ liberale am cules informațiile de maĭ jos menite a produce o mare senzație în țară prin faptul că din ele ar rezulta o schimbare radicală a situațieĭ politice de azĭ.

Garantăm absoluta autenticitate a celor ce urmează:

Congresul liberalilor

Alaltăerĭ s'au trimes în toată țara dela clubul liberal un mare număr de invitărĭ, prin carĭ șefiĭ de prin județe aĭ liberalilor, deputațiĭ și senatoriĭ demisionațĭ, precum și delegațiĭ cluburilor liberale sînt convocațĭ pentru zilele de 23, 24 și 25 Septembre la un congres al partiduluĭ. Invitațiile semnaleaza că la ordinea zileĭ sînt cestiunĭ importante privitoare la viitorul partiduluĭ exprimînd speranța că toțĭ partizaniĭ vor răspunde la apel.

Deși convocarea congresuluĭ se face în vederea atitudineĭ partiduluĭ cu ocazia alegerilor, totuși liberaliĭ din provincie sînt hotărîțĭ a pune cestiunea pe un alt tărîm, pe un tărîm primejdios, care maĭ curînd decît ar crede eĭ înșișĭ va produce o evoluțiune radicală în sînul partiduluĭ; rămînînd, bine înțeles, conducătoriĭ de azĭ, saŭ maĭ bine zis colectiviștiĭ în afară de luptele politice ce se vor angaja în curînd. Vorba e de răsturnarea centruluĭ, care neutralizeaza prin indolența și reacționarismul saŭ activitatea provincieĭ.

Pasivitatea în alegerĭ

Am reprodus erĭ o scurtă depeșe după Pester Lloyd, *care anunțase că liberaliĭ nu vor lua parte la viitoarele alegerĭ legislative. Știrea ziaruluĭ budapestan, orĭ cît de ciudată s'ar părea ea cititorilor, este totuși perfect exactă.*

In adevăr, astă primăvară încă, după retragerea liberalilor din Cameră și Senat D. Dim. Sturza a anunțat pe amiciĭ săĭ, că regele i-ar fi promis că în nicĭ un caz nu va acorda disolvarea Corpurilor Legiuitoare guvernuluĭ conservator în actuala-ĭ formațiune, de oare-ce dorința sa intimă e, ca viitoarele alegerĭ să fie prezidate de un guvern neutru saŭ cel puțin de un ministru de interne care ar prezintă maĭ multe garanțiĭ în ce privește libertatea alegerilor.

Astă-zĭ, însă, liberaliĭ sînt convinșĭ că regele nu se ține de angajamentul ce l'ar fi luat față de șeful lor și că tot D. Lascăr Catargiu va prezida viitoarele alegerĭ. Și date fiind relele deprinderĭ ale acestuia în alegerĭ, deprinderĭ la carĭ n'ar putea renunța orĭ-cîte angajamente și-ar lua, marea majoritate a liberalilor, provincia cu tinerimea din Capitală, vor vota:

1) abstinența absolută de la alegerile legislative;

2) inaugurarea lupteĭ extraparlamentare și

3) primenirea comitetuluĭ executiv al partiduluĭ cu elemente maĭ hotărîte și devotate partiduluĭ.

Ruperea relațiilor cu palatul

Odată cu declararea lupteĭ extra-parlamentare, care la nevoe, — după declarația unor liberalĭ maĭ zvăpăiațĭ, — ar deveni și extra-legală, liberaliĭ vor lua angajamentul solemn să rupă orĭ-ce relațiĭ cu palatul, imitînd prin aceasta precedentul creat în 1885 de conservatorĭ.

Acela care nu s'ar supune la această dorință a majoritățiĭ, va fi pus la carantină.

Liberaliĭ tinerĭ speră că această hotărîre a lor va produce un resunet așa de mare în lumea largă în cît în cele din urmă regele va ceda și, pentru a restabili ordinea și starea legală de lucrurĭ în țară, îĭ va chema cît de curînd la putere.

Curentul anti-sturzist

Un curent și maĭ ciudat se manifestă însă în sînul partiduluĭ, curent care va determina probabil retragerea D-luĭ Sturdza de la șefia partiduluĭ. Nemulțumirile în potriva D-sale se înmulțesc din ce în ce; în special provincia își manifestă pe față sentimentele-ĭ anti-sturziste, acuzîndu-l, că prea se rășfață la picioarele tronuluĭ fără să facă nimic pentru partid. Din contra, îĭ împiedică acțiunea chiar, din considerațiune neînțeleasă pentru rege.

Sînt mulțĭ liberalĭ, carĭ ar dori ca D. Sturza să se retragă din fruntea partiduluĭ și carĭ ar vedea maĭ bucuros pe D. Fleva în capul lor. Acesta cel puțin întrunește toate calitățile unuĭ luptător energic plus simpatia de care se bucură printre ceĭ tinerĭ. Și aceștia speră, că prin angajamentul pe care-ĭ vor lua în privința ruperiĭ relațiunilor cu palatul, D. Sturdza va înțelege ca nu maĭ poate fi șeful partiduluĭ.

Cu un cuvînt liberaliĭ tinerĭ îĭ vor înlesni o retragere onorabila.

In contra tripleĭ alianțe

Sunt uniĭ, puținĭ la număr, carĭ vor să angajeze partidul spre o nouă politică externă. După aceștia tripla alianță este o nenorocire pentru Romînia, căcĭ nicĭ odată guvernele, orĭ carĭ ar fi ele, nu pot să lucreze independent de cabinetele din Viena și Berlin, maĭ ales în cestiunĭ generale carĭ privesc înălțarea economică a țăriĭ.

Aceștia ar dori ruperea relațiunilor vamale cu Austro-Ungaria, neutralitatea Romînieĭ și protecționismul cel maĭ strict în materie economică.

Eĭ pretind, că orĭ cu tripla alianță orĭ fără ea, partidul liberal va fi în vecinică neînțelegere cu Austro-Ungaria din cauza cestiuneĭ naționale.

Numărul acestora este însă prea neînsemnat pentru a putea determina întreg partidul spre această direcție.

O rază de speranță

O rază de speranță maĭ aŭ liberaliĭ în rege. Dacă regele va acorda dizolvarea unuĭ alt guvern conservator, fie prezidat de D. general Manu, fie de D. Cantacuzino, atuncĭ eĭ vor lua parte la luptele electorale.

Zadarnică e și această mică speranță, căcĭ precum se afirmă cu siguranță prin cercurile guvernamentale, decretul de dizolvare se va da mîine D-luĭ L. Catargiu.

Din Sofia se telegrafiază, că D. Mincevicĭ, actual ministru de justiție, e numit în postul de agent diplomatic al Bulgarieĭ în Bucureștĭ în locul d-luĭ Stanceff.

D. Stoiloff va lua interimul ministeruluĭ de justiție pînă la numirea unuĭ titular.

Urmînd exemplul radicalilor din Capitală, radicaliĭ din Ploeștĭ aŭ convocat o conferință intimă în scop de a înființa în localitate un club politic.

De la Eforie

Nĭ se afirmă cu siguranță, că d. senator George Beldiman este hotărît a demisiona din postul de inspector, pe care îl ocupă la Eforia Spitalurilor Civile, din cauza scandalurilor pe carĭ zilnic le provoacă maniacul Drăghiceanu.

Intre D. Beldiman și Drăghiceanu, nu ne îndoim nicĭ un moment că Eforiĭ vor preferi pe cel întîĭ, lăsînd pe cel de-al douilea să-șĭ caute de sănătate.

***

Constituționalul caută a apăra pe Drăghiceanu, afirmînd că toate acuzările pe carĭ le-am adus în potriva luĭ ar fi luate de la niște *paraponisițĭ depărtațĭ de la Eforie de către noul director.*

Ținem să declarăm, că informațiile noastre sînt absolut exacte și nu sînt luate de la *paraponisițĭ*, ci din anturajul imediat al luĭ Drăghiceanu.

De alt-fel ierĭ și Miercurĭ s'aŭ petrecut alte scandalurĭ noĭ la Eforie, provocate de Drăghiceanu și asupra cărora vom reveni.

O Scrisoare

Imparțialitatea ne impune datoria de a publica următoarea scrisoare adresată directoruluĭ nostru:

D-le Director,

In ziarul *Adevĕrul* cu data de 12 Septembre a. c., se face o dare de seamă cu totul inexactă asupra conferințeĭ mele de la congresul din Cîmpu-Lung.

Se spune în acea dare de seamă căĭ eu mam mărginit numaĭ la tirade în carĭ *talpa țăreĭ* și *rădăcina arboruluĭ nostru național* sînt stropite cu cele maĭ ticăloase lacrămĭ.

Se maĭ spune încă, că eu aș fi susținut că toate neînchipuitele mizeriĭ pe carĭ le îndură oropsitul nostru țăran sunt datorite rapacitățeĭ și exploatăreĭ populațieĭ evreeștĭ de la sate.

Cîte cuvinte atîtea neadevărurĭ!

M'am ridicat contra acelora carĭ viu să discute cestiunĭ marĭ, cum e cea țărănească, numaĭ cu vorbe late și corespondentul D-v. îmĭ atribue tocmaĭ mie un așa mod de a discuta.

In ce privește pe evreĭ, nu am spus că eĭ sunt cauza tuturor mizeriilor de la sate. Am zis numaĭ — atuncĭ cînd am stabilit deosebirea între modul cum se prezintă cestiunea țărănească în Muntenia și cum în Moldova — *că pe lîngă toate cele-lalte neajunsurĭ ce îndură țăraniĭ din întreaga Romînia*, asupra cărora am insistat în conferință, am adăogat că în Moldova starea țăranilor e și maĭ tristă din cauza număruluĭ cel mare de evreĭ carĭ au contribuit la agravarea situațieĭ țăranilor de dincolo de Milcov. Cred că e mare diferență între ceeace am susținut eu și între a spune că toate mizeriile ce îndură țăraniĭ din Romînia sînt datorite speculațiunilor evreeștĭ de la sate!...

Și apoĭ D-le Director, corespondentul D-v. nicĭ nu era de fața la conferința mea, ci s'a mulțumit numaĭ cu relatările vre-unuĭ răŭ-voitor care a denaturat cu totul cele spuse de mine!...

In interesul adevăruluĭ, vă rog să dațĭ

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL»

54

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA I-a

XXVI

Tatăl nostru

— Sînt încă atît de turburată..., zise, și se poate că nu-mĭ aduc bine aminte... Ascultă-mă, dragă Marto... roagă-te cu mine și unde veĭ vedea că mă opresc, adu-mĭ aminte...

Și ridicînd mîinile, începu:

— Tatăl nostru, care eștĭ în cerurĭ, sfințească-se numele tăŭ, vie împărăția ta, fie voia ta precum în cer așa și pe pămînt; pînea noastră cea de toate zilele dă-ne-o noă astă-zĭ, și ne iartă nouă greșelile noastre...

«Doamne, primește, în mila ta nesfîrșită și pe ceĭ carĭ aŭ murit în durere și pe ceĭ carĭ trăiesc în necazurĭ.

«Intinde bine-cuvîntarea ta asupra luĭ papa Ducoudray care mă iubește așa de mult și asupra suroreĭ mele Marta, al căreĭ glas se ridică spre tine cu al meŭ dimpreună.

«Și... Doamne, asupra celuĭ care a venit la mine ca și cînd ar fi fost ales de tine... și pe care-l iubesc, cum ștĭĭ... cu toată dragostea curată a sufletuluĭ meŭ!

«O, sfînta mea mamă pe care n'am cunoscut-o... tată, care m'aĭ părăsit așa de mică... din cerurĭ de unde sînteți, veghiațĭ asupra copileĭ voastre care se gîndește mereŭ la voĭ și care nu vă va uita nicĭ o dată!...»

Și atîta fu tot.

După ce sfîrși, Edmeea se ridică încet, sărută pe Marta și se întinse pe canapea.

Bătuseră două ceasurĭ.

Nu se maĭ auzia nicĭ un sgomot sub copaciĭ marĭ aĭ parculuĭ.

Strada era și ea pustie.

Edmeea avea în adevăr nevoie de odihnă și ochiĭ-ĭ plinĭ de somn se închideaŭ singurĭ, ca ceĭ aĭ copiilor micĭ.

— Bună-sara, Marto! zise cu glasul

—Bună-sara, soră iubită! răspunse stins. tînăra femeie așezîndu-se lînga dînsa într'un fotoliŭ pe care-l apropiase de canapea.

Dar, în acest moment, Edmeea se ridică deodată și ascultă.

— N'aĭ auzit? întrebă.

— In adevăr, răspunse Marta.

—Par'că a vorbit cine-va în odaia vecină.

— Așa mi s'a părut și mie.

— Poate e papa Ducoudray.

— Mă duc să văd.

Ușa se deschise.

O cameriera intră.

— Cine e? întrebă Marta.

— Sînt doĭ domnĭ carĭ vor să vorbiască cu doamna.

— A! eĭ sînt! esclamă Edmeea sărind de pe canapea.

— Ducoudray...

— Și Octav!...

Cele două surorĭ alergară spre ușă și se opriră în prag.

Eraŭ în adevăr doĭ inșĭ.

Unul era un adevărat Ducoudray, dar cel-l-alt nu era Octav.

Cel-l-alt era Bridard.

Edmeea, de și cam mîrată, se aruncă în brațele tutoruluĭ eĭ, care o ținu cîte-va momente strîns îmbrățișată la piept.

— Sărmană copilă! zise bătrînul Ducoudray ștergîndu-șĭ lacrămile... A! un moment te-am crezut pierdută... Dar răbdare!... vom ști în curînd cuĭ va trebui să cerem socoteală pentru toate infamiile din noaptea asta.

— Dacă aĭ ști... voi să zică Edmeea.

— Da... o să-mĭ povesteștĭ maĭ tîrziŭ... întrerupse bătrînul, dar nu acĭ... Te-am regăsit, e tot ce doriam, și acu o să ne întoarcem acasă.

— Acum?

— Nu maĭ avem ce căuta acĭ.

— Dar nu știĭ unde sîntem? E Marta!.. Uĭte... Nicĭ n'aĭ îmbrățișat-o!

Ducoudray trebui să se execute.

Se apropiă de tînăra femeie și-ĭ atinse fruntea cu buzele.

— Să plecăm! să plecăm! zise imediat dup'aceasta; o trăsură ne așteaptă jos!... să ne întoarcem maĭ de grabă acasă.

Edmeea nu maĭ zise nimic.

Ișĭ luă mantaua și pălăria și după ce-șĭ luă ziua bună de la Marta, luă brațul luĭ Ducoudray.

Dar era evident că de cînd dăduse cu ochiĭ de el, avea pe buze o întrebare, pe care nu cuteza să i-o adreseze.

In sfîrșit în momentul d'a se depărta și cînd ajunseră la ușă, ea ridică o privire neliniștită spre Ducoudray.

— Aĭ venit singur? îl întrebă cu sfială.

— Da, negreșit, răspunse bătrînul care înțelese numaĭ de cît ce se petrece în inima epitropisiteĭ sale.

— Nu te-a însoțit nimenĭ?

— Nu... afară de domnul...

Și arătă spre Bridard.

Acesta din urmă salută.

Edmeea se uită la Bridard și era în privirea eĭ atîta rugare blîndă, în cît acesta din urmă se simți mișcat pînă în adîncul inimeĭ.

— Eŭ singur... în adevăr... răspunse înclinîndu-se; dar ar fi o ingratitudine din partea mea să nu amintesc și despre interesul pe care o altă persoană l-a arătat pentru cursa a căreĭ victimă era să fiĭ.

— A!... zise Edmeea, și fața-ĭ se roșĭ de odată... Cine-a fost?

— D. Octav!

O rază vie lumină privirea Edmeeĭ.

Se întoarse spre Ducoudray.

— Eĭ, ce maĭ așteptăm? zise cu ipocrizie; sîntem departe de casă și, cum aĭ zis, e vremea să ne întoarcem.

Bridard se uită un moment cum se depărtaŭ.

După ce dispărură, el o luă pe strada Faubourg-Saint-Honoré.

Abia făcu vr'o zece pașĭ și dete cu ochiĭ de Mortimer.

— Eĭ bine? întrebă acesta cu vocea alterată.

— Eĭ bine, răspunse Bridard, nu cred că-țĭ spun nimic noŭ comunicîndu-țĭ că am găsit pe Edmeea la soră-sa Gilberta.. Presupun că eraĭ ascuns unde-va, că aĭ văzut-o... și e de prisos să povestesc maĭ departe.

Mortimer rămase un moment tăcut și gînditor.

Suferea grozav.

Cele din urmă cuvinte pe carĭ i le spusese bătrînul Ducoudray îĭ răsunaŭ încă în urechĭ.

«Chiar Dumnezeŭ n'ar permite o unire între copilul asasinuluĭ și al victimeĭ!»

Și simția că trebuia să renunțe la or-ce speranță, că Edmeea era pierdută pentru el pe vecie.

Era nimicirea visuluĭ săŭ cel maĭ frumos, și de care se legase cu puterea desnădejdiĭ!

— Ce să fac? ce să fac? murmură, ca și cînd și-ar fi vorbit luĭ însușĭ.

Bridard îl auzi.

— Ce să facĭ, întrebĭ? zise dînd ușor din umerĭ... nu e greŭ de respuns.

— Cum?

— La ora asta, lucrul cel maĭ simplu de făcut e să te culcĭ; e aproape de treĭ ceasurĭ, o oră la care toțĭ oameniĭ cinstițĭ se odihnesc în patul lor... Dar dacă-țĭ daŭ sfatul acesta pe care aĭ face bine să-l urmezĭ... nu însemnează că nu trebue să ne gîndim la ce avem de făcut mîine.

— Și ce crezĭ că e de făcut?

— Ne vom maĭ gîndi, și sper că situația nu e disperată.

— Aĭ auzit ce-a zis Ducoudray?

— Ducoudray e bătrîn, ca toțĭ bătrîniĭ certăreț, arțăgos; nu trebuie să daĭ prea multă importanță vorbelor luĭ... D-ta te interesezĭ de sigur maĭ mult de ce crede Edmeeea, și așa socot că ea nu va fi avînd despre d-ta aceleașĭ ideĭ ca și tutorul eĭ.

— Nu știe și ea cine sînt?

— N'a avut vreme încă să-ĭ spună și mă îndoesc că va găsi de cuviință s'o facă.

— De ce?

— Pentru că știe bine că ar ucide pe biata fată dacă i-ar descoperi un ast-fel de mister. Dar să nu anticipăm nimic! Ți-am propus să ne întoarcem fie-care acasă... eŭ cad de somn, și putem să amînăm pe mîine afacerile serioase.

«De alt-fel am avut atîta de lucru în noaptea asta, că n'am avut vreme să-țĭ comunic niște revelărĭ ce mi s'aŭ făcut.

— De către cine?

— De către Salomon Baudry.

— Ce poate el să știe?

— Lucrurĭ vagĭ mi-a spus de o cam dată; dar a pornit o dată pe povîrniș, nu maĭ trebuie de cît nițel îndemnat și... la trebuință îl voiŭ amenința...

— Cu ce?

— Nu știŭ încă!... dar Baudry e un om care trebuie să aibă multe daraverĭ urîte în sarcina luĭ... voiŭ ști eŭ să-l descos... și pe urmă am pe cine-va care-mĭ va sta într'ajutor.

— Pe cine?

— Pe *Jane la Rousse*.

— Fă dar cum crezĭ... încheiă Mortimer. Dar iată c'am ajuns... Nu uita că te aștept mîine.

(Urmarea în *Adevĕrul Ilustrat* de mîine).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 16 Septembre (28 Septembre 1895

5% Renta r. p.	104	Acț. B. Agricole	225
5% Renta am	100⁶/₄	Dacia-România	412
5% „ (92—93)	99³/₄	Naționala	422
5% „ am.	97¹/₄	Patria	100
6% Oblig. rur.	102³/₄	Construcții	176
Pensiuni	285	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc r.	98³/₈	Londra	25.23³/₄.21⁶/₄
5% „ (1890).	98⁷/₄	Paris	99 80.70
5% Fonc. rur.	93⁷/₈	Viena	209³ 4¹/₈
6% „ urb.	102	Berlin.	123 45 37¹/₂
5% „ „	107 8	Belgia.	99.10
5% „ „ Iași	81⁵/₈	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naț.	1573	„ C. dep.	6¹/₂

loc acestei rectificări în răspînditul D-v. ziar.

Primiți vă rog, D-le Director, asigurarea deosebitei mele stime.

George G. Tamara

Succesorul colonelului Capșa

De ieri circulă știrea, că D. general Rasty va fi din noŭ numit prefect al poliției Capitalei, iar D. colonel Capșa va lua comanda regimentului 21 din Capitală în locul D-lui colonel Gorjan, care va fi înaintat general și numit inspector al jandarmeriei rurale.

Prin cercurile bine informate se afirmă, că asupra acestor numiri consiliul de miniștri s'a înțeles deja și rămîne ca ele să se facă imediat după terminarea marilor manevre pe ziua de 1 Octombre.

De la Constanța

Aseară, după apariția ediției a III-a a ziarului nostru am primit următoarea telegramă:

Regele a dormit eri noapte pe vaporul *Orient* la Cernavoda.

Joui seara la orele 10 aŭ sosit la Constanța miniștrii și suita regală, și aŭ descins la otelul Carol, care era iluminat.

Azi, Vineri, la orele 10 și jum. dimineața a sosit și regele. La gară primarul i-a ținut un discurs; regele a răspuns.

Pe drumul de le gară în oraș s'a aruncat cu flori asupra trăsurilor, și mai multe petiții s'aŭ înmînat regelui.

Ordinea a fost perfectă.

Un pluton de călărași mergea înaintea trăsurilor. Urma trăsura regelui și reginei, apoi a doua cu prințul Ferdinand și princesa Maria, a treia cu prințul Leopold, care purta uniforma de colonel de infanterie, prințul de Meiningen și prințul Carol; un al doilea pluton de călărași urma.

Suveranii și prinții s'aŭ dus direct la catedrală unde aŭ azistat la *Te-Deum*. Apoi și-aŭ luat reședința la otel Carol.

Seara orașul a fost iluminat.

Trimit alte amănunte prin poștă.

Dragoș.

Bugetul armatei franceze

PARIS, 15 Septembre.—Comisiunea bugetului a ascultat pe D-nii Ribot și Zurlinden cari aŭ declarat exagerată însemnătatea abuzurilor semnalate de D. Cavaignac. Administrația nu va neglija nimic pentru a obține condițiuni comerciale din cele mai avantagioase.

Vorbind de armata colonială generalul Zurlinden a declarat că se opune la reducerea sa și la transformarea corpului al 19-a de armată.

Comisiunea a decis să reducă cu 6000 de oameni pe zuavii și pe tiraliorii algerieni.

Politica în biserică

SOFIA, 15 Sept. — In privința unei pretinse rupturi ce s'ar fi făcut, după presa străină, între Monseniorul Clement și guvern, cercurile bine informate constată că Monseniorul Clement s'a grăbit să declare nu numai particularilor, ci și membrilor guvernului, că cuvintele rostite de dînsul la biserică, conțineaŭ imputări la adresa oare-căror grupuri ale opoziției pentru atitudinea lor în regimul trecut, dar nu vizaŭ nici de cum guvernul cu care Monseniorul Clement afirmă că este în deplină înțelegere.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

București, 15 Septembrie 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la	0⁰ 764.8
Temperatura aerului C⁰	19⁰.2
Vîntul slab de la SE	
Starea cerului senin	
Temperatura maximă de eri	22⁰
„ minimă de astăzi „	6⁰
Temperatura la noi a variat între +26⁰ și +2⁰.	

Timp foarte frumos și liniștit pînă seara. Barometrul s'a coborît puțin în toată țara. Noaptea timpul răcoros. Temperatura a scăzut pretutindeni.

Astă-zi timpul frumos și cald. Barometrul se coboară încet.

EDIȚIA III

ULTIME INFORMAȚIUNI

Rezerva regelui

Regele cu mosafirii princiari și cu miniștrii a plecat azi la amiazi din Constanța și va merge direct prin Băneasa și Chitila la Sinaia. La gara Mogoșoaia miniștrii se vor despărți de rege și vor veni direct în București.

***

In privința dizolvării Corpurilor legiuitoare regele nu s'a pronunțat încă.

Consiliul de miniștri pe care urma să-l prezideze mîine, l'a amînat pe Miercuri.

Prin cercurile politice se atribue acestei amînări o importanță foarte mare, afirmîndu-se că regele ar dori mult să scape cum-va de D. Lascar Catargiu.

Situațiunea politică este însă atît de încurcată, în cît conservatorii cred, că plecînd D. L. Catargiu, fără dînsul partidul conservator nu s'ar mai putea menține la putere.

Din toate combinațiile mai mult saŭ mai puțin întemeiate reiese un singur lucru:

Nimeni nu știe încă anume cînd se vor dizolva Corpurile legiuitoare și cine va prezida viitoarele alegeri.

Inaugurarea navigației romîne

Ieri după amiazi s'a inaugurat în Constanța flotila noastră comercială pe mare. Inaugurarea s'a făcut fără nici o reclamă, fără aghiazmă și fără discursuri.

Regele, regina și mosafirii princiari cu suitele lor s'aŭ urcat pe bordul vaporului *Meteor*, unde aŭ fost întîmpinați de D. Gr. N. Manu. După cîte-va cuvinte călduroase ce s'aŭ schimbat, regele a visitat cu deamănuntul cabinele, mașineria și mica magazie a vaporului; apoi a făcut o plimbare mai lungă pe mare.

Vaporul *Meteor* a fost urmat în această plimbare și de cele l'alte vapoare ale regiei, încărcate de lume.

In tot timpul escursiunei muzica militară a cîntat mai multe bucăți naționale.

***

Regele a vizitat apoi școlile, primăria, prefectura, comandamentul diviziei, cazărmile și închisoarea, unde a grațiat pe zece condamnați.

Ministerul afacerilor străine va da diseară la Capșa un banchet în onoarea reprezintanților presei străine și din Capitală, cari aŭ fost invitați în mod oficial la inaugurarea podului.

Locotenentul Filostrat este așteptat să sosiască azi saŭ mîine dimineață la Galați cu un vapor al companiei *Fraissinet*.

Asociațiunea generală a izraeliților pămînteni este convocată în adunare generală pe ziua de 17 Septembre, orele 2 p. m, în localul secțiunei centrale, palatul *Naționala*.

La ordinea zilei: îmbunătățirea soartei izraeliților pămînteni, cari aŭ satisfăcut obligațiunilor militare.

Pe ziua de 15 Octombre se prepară o mare mișcare în magistratură, devenită necesară în urma încetării din viață a D-lui G. D. Economu, consilier de curte și în urma punerei în retragere a cîtor-va magistrați de la Curtea de Casație și de la Curțile de Apel.

In urma inspecției d-lui inspector administrativ Donici, spitalul rural din Voinești, aflîndu-se într'o stare deplorabilă, a fost închis.

Coresnondentul nostru din Constanța ne mai telegrafiază următoarele:

27 Septembre, ora 10.20.

Eri la ora 3 s'a făcut vizita bastimentelor romîne și străine din port. La ora 3 și 10 regina, prințesele, prinții și miniștrii cu soțiile lor aŭ plecat în excursie pe mare cu vaporul *Elisabeta*, urmat de vaporul *Meteor* cu foarte multă lume. S'aŭ întors la Constanța la ora 5.

Regele și primul ministru aŭ rămas în oraș, aŭ inspectat autoritățile și cazarma de călărași.

Seara orașul a fost splendid iluminat, pe străzi o afluență considerabilă. S'aŭ tras focuri de artificii, după care a urmat o retragere cu facle.

Bastimentele romîne eraŭ iluminate grandios; s'aŭ tras și de aci focuri de artificii alternînd cu proecțiuni electrice.

După banchet, regele, regina și suitele aŭ făcut o preumblare pe jos prin oraș. Mii de oameni pe străzi.

Astă-zi la ora 11 plecarea.

Dragoș.

Discursul regelui

Iată textul discursului rostit de regele la banchetul de inaugurare a podului peste Dunăre, text ce ni se comunică azi de către *Agenția romînă*:

«Intruniți aci pe țărmul Dobrogei de-a pururea unită prin sîngele vitejilor noștri și din noŭ făurită printr'un lanț de fier cu Romînia, serbăm un eveniment așteptat cu nerăbdare de țara întreagă, care va găsi un răsunet puternic departe peste hotarele sale. Săvîrșirea podului peste Dunăre dorit de un sfert de veac de mine este astă-zi un fapt împlinit și uriaș se ridică înaintea noastră această falnică operă ca o mărturie vădită a țăriei regatului. Geniul omenesc în care se resfrînge avîntul și progresul puternic al Romîniei a învins toate greutățile, a înlăturat toate piedicele pentru a executa o lucrare trainică și neperitoare care trebue să arate lumei că vrednic este poporul romîn de frumoasa sa chemare la gurile Dunărei și pe pragul Orientului. Monumentele sînt istoria vie a popoarelor; pînă astă-zi urmele lui Traian nu s'aŭ șters. Cine este care să nu vorbească de podul săŭ de la Severin?

Să dea Dumnezeŭ ca al doilea pod stabilit după mii de ani pe Dunărea de jos să mai trăiască veacuri spre a povesti generațiunilor viitoare din neam în neam că numai prin jertfe, lupte și o muncă statornică Statul romîn a putut fi întemeiat. Mîndru pot fi dar, că sub domnia mea s'a început și s'a isprăvit prin inginerii noștri acest măreț pod care va atrage o însemnată parte a comerțului european pe căile noastre ferate fiind-că astă-zi stăpînim linia cea mai scurtă între mările Nordice și țările din Orient. Aruncăm acuma o privire mai departe pe mare, pe această nemărginită cale de apă unde încrucișează nenumăratele drumuri ale mișcării întregii lumi, cari răspîndesc bogățiile asupra națiunilor. Prin portul de la Constanța, podul peste Dunăre ne deschide această cale largă care va spori într'un mod neașteptat relațiunile noastre comerciale și va asigura desvoltarea noastră maritimă. Steagul Romîniei care este deja cunoscut în porturile din Europa în curînd va fîlfăi și în țările cele mai depărtate ale universului ducînd cu dînsul renumele scumpei noastre patrii.

Cu inima plină de bucurie exprim această convingere în fața acestei impunătoare adunări, în fața uriașului nostru pod pe care îl privesc ca cheia de aur a unui viitor strălucit, mulțumind călduros tuturor acelora cari aŭ contribuit la marea izbîndă ce se sărbătorește astă-zi de noi cu atît de adîncă satisfacție. Mulțumesc de asemenea pentru cuvintele așa de bine-voitoare și așa de măgulitoare pentru mine, mulțumesc corpului technic pentru rîvna și hărnicia ce a desfășurat în numeroasele lucrări publice săvîrșite în cursul celor din urmă ani și care găsește azi cea mai frumoasă răsplată în podul de peste Dunăre.

Fericit sînt că între alți oaspeți și Domniile-voastre toți sînteți martori la această memorabilă zi care înseamnă o nouă epocă în istoria dezvoltărei noastre economice, și sînt sigur că vă veți uni cu mine în strigarea de: «Să trăiască iubita noastră Romînie al cărei avînt nimeni nu-l mai poate opri în drumul mărirei și al propășirei».

„Adevĕrul ilustrat" de mîine Duminică are următorul sumar:

CRONICA SAPTAMANALA, de Const. C. Bacalbașa.

FRUNZA VERDE DE SECARA, versuri de Alin.

O VICTIMA A TOLSTOISMULUI.

POEME IN PROZA, de Traian Demetrescu.

Dr. ION RAȚIU, biografie.

NORI DE SARĂ, versuri de Artur Stavri

O NOAPTE MARE, de Bernescu.

DE TOATE:

EPIGRAMA, de Quintus.

MOFTURI.

FIZICA AMUZANTA

BAUTOAREA DE SINGE, roman.

ILUSTRAȚII:

„Adevĕrul ilustrat" de Duminica viitoare va da următoarele ilustrații datorite talentatului nostru desenator, D. Burgstaller.

D-R RAȚIU, portret.

LA MEZAT, scenă politică de actualitate.

CĂMĂTARUL ȘI TÎLHARUL gravuri umoristice.

De asemenea am luat măsuri ca banchetul ce se va da cu ocazia inaugurărei podului să fie fotografiat și dat cititorilor în Adevĕrul ilustrat *de Dumineca viitoare.*

15 bani exemplarul.

ULTIME TELEGRAME

PETERSBURG, 15 Sep.— *Novosti* vorbind de ultimele ukazuri privitoare la organizarea artileriei de campanie care se va spori cu 196 de bucăți, zice că nu este decît o etapă a drumului studiat de mult timp.

Artileria de campanie teritorială a Amurului va avea de acum înainte 100 de tunuri.

LONDRA. 15 Sep. — *Pall Mall Gazette* zice că la Shanghai a început să se constate că guvernul englez ia în fine în serios afacerile Chinei.

Cinci corăbii de războiŭ se găsesc actualminte pe Jan-Ce-Kiang, și se asigură că alte 4 vor urma mîine.

AMSTERDAM, 15 Sep — Greva lucrătorilor tăietori de diamante s'a declarat.

Din 7000 de mașini de tăiat diamant 6500 cu 12000 de lucrători aŭ încetat lucrul

SAN FRANCISCO, 15 Sep.—La Honolulu s'aŭ constatat 86 cazuri de holeră dintre cari printre albi.

Epidemia este localizată.

MADRID, 15 Sep — Resvrătiții din Tataan, în archipelagul Soulon aŭ fost arestați pe coastele lui Borneo de către echipagiul vaporului *Marchis Duero*; au fost 18 morți în luptă — Toți cei l'alți insurgenți conduși la Manilia aŭ fost judecați. Un sub-ofițer și 6 soldați au fost împușcați

LONDRA, 15 Sep.—*Reuter* află din Zanzibar că o expediție a plecat din Mobasa contra șefului din Mbaruck și a resvrătiților concentrați la Takaingu

LECȚII DE CANTO

Dacă muzica este așa de înapoiată la noi, faptul se datorește și numărului restrîns de profesori — mai cu deosebire pentru canto.

Din această pricină o mulțime de talente tinere se pierd fără nici un folos, iar cultura muzicală a publicului sufere.

De aceea sîntem bucuroși de a putea anunța cititorilor noștri deschiderea unui **noŭ curs de canto** de cître o persoană care întrunește însușirile cele mai alese pentru acest scop și anume **Doamna Elena C. Anghel.**

Doamna Anghel este absolventă a conservatorului din Viena și Paris și s'a afirmat anul trecut ca o artistă de o incontestabilă valoare, cu o școală foarte îngrijită și o tecnică admirabilă.

Aplaudînd-o pentru inițiativa ce a luat, sîntem siguri că va ști să comunice prețioasele sale calități elevelor ce o vor vizita la domiciliul săŭ **Str. Fîntînei 81.**

PETRECERI

In curînd vor sosi în capitală celebrii artiști *Delaunay* și *Bennita* cari vor da în sala teatrului *Hugo*, numai cîte-va representațiuni.

BIBLIOGRAFIE

Viața a reapărut azi cu următorul cuprins: *Mătănii*, nuvelă de *A. Vlăhuță*, *După vacanță* de *Cr. Nemîngîiată* de *Constanța Hodoș O dilemă* de *Zig*; *Podoabe de cugetare* de *Spic Informații politice* de *Gor.*, *Odă la motan* de *G. Murnu*, *Poezii* de *T. Duțu*, *I. Colgiu*, *Murnu*, *D. Moldoveanu*, *O îmbrățișare scumpă*, *Din literatura podului*, *Dela bacalaureat*, etc. etc.

***

A eșit de sub tipar:

Din inimă, poezii de *Radu D. Rosetti*. Un volum tipărit cu o eleganță rară, în editura C. Muller.

***

Aŭ apărut în editura *librăriei C Sfetea:*

Manual de Geografie pentru cl. III primară. Prețul 1.25.

Manual de Geografie pentru cl. IV primară. Prețul lei 1.50, de *F Stamatescu*, profesor la Școala Normala de Institutori.

Lucrări, aprobate în anul acesta de ministerul Instrucției publice.

***

A apărut în editura librăriei Leon Alcalay. *Carte de geografie* pentru clasa IV-a primară de N. Nicolaescu și G. Stoenescu — Prețul lei 1 bani 80.

***

A apărut *Technologia* armelor portative în genere de căpitanul de artilerie V. C Iliescu.

***

A apărut *Breningita*. Revistă în trei acte de I. Moșoi, ed I. — Prețul 1 leŭ 50 bani.

CONST: MILLE, Proprietar. Bucuresci, Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academieĭ No. 24